

една до друга (думи)”. Както се вижда от приведенния пример, често падежните наставки напълно са изчезнали, така че от звуковия състав не може да се установи за кой падеж става дума. Например **pirnango** (бос) от **pire** (ходила) + **nango** (гол) или **šernango** (гологлав) от **šero** (глава) + **nango** (гол) и др.

3. *Сложни думи с адвербални или други първи членове, които не се скланят.* Един пример за това е **bužando** (хитър) – сложна дума от **but** (много) и **žando** (знаещ).

Прилагателните, които са производни на съществителни, образуват лесно определителни сложни думи, където първият член служи за по-голяма яснота и за това най-често той е прилагателно. Тази група сложни думи имат смисъл на притежание. Така възникват притежателни сложни думи.

Например **barešereskoro** (някой, който има голяма глава) е сложна дума – от **baro** (голям) и производно от прилагателното **šereskoro** от **šero** (глава); **parnebalengoro** (някой, който има бяла коса) от **parno** (бял) и **balengoro** от **bala** (коса) и др.

Производните прилагателни образуват сложни думи с първи член числително, например **trinebrešengoro** (тригодишен).

*Сложни думи се образуват и с предлога **bi** (без).* Предлогът **bi** (без) е първи член в сложна дума. С него се образуват комплексни прилагателни по два различни начина.

1. Предлогът се свързва с производното прилагателно или със съществително в родителен падеж, като **bidadeskoro** (без баща), **bilovengoro** (без пари) и т. н.
2. Предлогът се свързва с прилагателното, например **bibaxtalo** (нешастен), **bilačho** (лош) и др.